

G A Z E T K A

DLA

W S Z Y S T K I C H

Nr 4 (210) KWIECIEŃ 2026

„Jasny blask słońca w serca nadzieje wnosi. I przebudzenie życia całemu światu głosi. Bo znów wszechmocny Panie czcimy Twoje Zmartwychwstanie”.

Oby to Zmartwychwstanie Chrystusa dokonało się nie tylko w liturgii, ale przede wszystkim w naszym życiu, w naszych sercach –
życzą Duszpasterze parafii św. Wawrzyńca wraz z Redakcją

Papież LEON XIV MÓWI DO NAS

Orędzie na Wielki Post

Wiara wymaga otwierania oczu

Rozważanie przed modlitwą „Anioł Pański”.

*Drodzy Bracia i Siostry,
dobrej niedzieli!*

Ewangelia IV Niedzieli Wielkiego Postu opowiada nam o uzdrowieniu człowieka niewidomego od urodzenia (J 9, 1-41). Poprzez symbolikę tego epizodu Ewangelista Jan mówi nam o tajemnicy zbawienia – gdy byliśmy pogrążeni w mrokach, gdy ludzkość kroczyła w ciemnościach (por. Iz 9, 1), Bóg posłał swego Syna jako światłość świata, aby otworzyć oczy niewidomych i oświecić nasze życie.

Prorocy zapowiadali, że Mesjasz otworzy oczy niewidomych (por. Iz 29, 18; 35, 5; Ps 146, 8). Sam Jezus uwiarygodnia swoją misję, pokazując, że „niewidomi wzrok odzyskują” (Mt 11, 5), i przedstawia się, mówiąc: „Ja jestem światłością świata” (J 8, 12). Rzeczywiście, możemy powiedzieć, że wszyscy jesteśmy „niewidomi od urodzenia”, gdyż sami nie potrafimy zobaczyć dogłębnie tajemnicy życia. Dlatego właśnie Bóg stał się człowiekiem w Jezusie, żeby błoto naszego człowieczeństwa, ulepione tchnieniem Jego łaski, mogło otrzymać nowe światło, zdolne sprawić, byśmy w końcu zobaczyli w prawdzie samych siebie, innych i Boga.

„Wiara pomaga nam patrzeć «z punktu widzenia Jezusa, Jego oczami: jest uczestnictwem w Jego sposobie patrzenia», a zatem wymaga od nas «otwierania oczu», tak jak to czynił Jezus, przede wszystkim na cierpienia innych i na rany świata” – stwierdził papież w rozważaniu przed modlitwą „Anioł Pański”.

Uderza fakt, że na przestrzeni wieków rozpowszechniła się opinia – występująca również dziś – według której wiara jest jakoby swoistym „skokiem w ciemność”, rezygnacją z myślenia, tak że mieć wiarę oznaczałoby wierzyć „ślepo”. Natomiast Ewangelia mówi nam, że w kontakcie z Chrystusem otwierają się oczy, do tego stopnia, że przedstawiciele władzy religijnej pytają uporczywie uzdrowionego niewidomego: „Jakżeż oczy ci się otwarły?” (J 9, 10), a także: „W jaki sposób otworzył ci oczy?” (w. 26).

Bracia i siostry, my także – uzdrowieni przez miłość Chrystusa – jesteśmy wezwani do przeżywania chrześcijaństwa „z otwartymi oczami”. Wiara nie jest ślepym aktem, abdykacją rozumu ani ulokowaniem się w jakiejś pewności religij-

nej, która powoduje, że odwracamy wzrok od świata. Przeciwnie, wiara pomaga nam patrzeć „z punktu widzenia Jezusa, Jego oczami: jest uczestnictwem w Jego sposobie patrzenia” (Encyklika *Lumen fidei*, 18), a zatem wymaga od nas „otwierania oczu”, tak jak to czynił Jezus, przede wszystkim na cierpienia innych i na rany świata.

Dzisiaj, w szczególności w obliczu tak licznych pytań ludzkiego serca i dramatycznych sytuacji niesprawiedliwości, przemocy i cierpienia, które naznaczają nasze czasy, potrzeba wiary czujnej, uważnej i profetycznej, która otwierałaby oczy na ciemności świata i wносиła w nie światło Ewangelii poprzez zaangażowanie na rzecz pokoju, sprawiedliwości i solidarności.

Prośmy Maryję Pannę o orędownie za nami, żeby światło Chrystusa otworzyło oczy naszego serca i abyśmy mogli z prostotą i odwagą dawać o Nim świadectwo.

Watykan, 15 marca 2026

PLAN TRIDUUM PASCHALNEGO

Wielki Czwartek 2 kwietnia 2026

16⁰⁰ – Msza święta Wieczery Pańskiej dla dzieci

19⁰⁰ – Msza święta Wieczery Pańskiej dla wszystkich

Po Mszy świętej przeniesienia Najświętszego Sakramentu do Ciemnicy i adoracja do godz. 0¹⁵. Możliwość spowiedzi świętej od godz. 21⁰⁰ do 0¹⁵.

Wielki Piątek 3 kwietnia 2026

7⁰⁰ – Ciemna Jutrznia

15⁰⁰ – Koronka do Miłosierdzia Bożego i Droga Krzyżowa

16⁰⁰ – Liturgia Wielkiego Piątku dla dzieci

19⁰⁰ – Liturgia Wielkiego Piątku dla wszystkich

Po Liturgii przeniesienie Najświętszego Sakramentu do Bożego Grobu i adoracja przez całą noc według ustalonego porządku:

21⁰⁰ – Róża NMP Niepokalnie Poczętej; ul. Trójkątna, Lewa;

22⁰⁰ – Róża św. Symeona; ul. Grabowa, Białodrzewna, Bukowa;

23⁰⁰ – Róża świętej Faustyny; ul. Rumiankowa, Żernicka, Lubczykowa;

0⁰⁰ – Róża NMP Fatimskiej; ul. Rezedowa, Berberykowa, Żurawinowa;

1⁰⁰ – Róża NMP Matki Pocieszenia; ul. Komeńskiego, Gdacjusza;

2⁰⁰ – Róża św. Wawrzyńca; ul. Udzieli, Kiemliczów;

3⁰⁰ – ul. Kmicica, Przednia; Roździeńskiego,

4⁰⁰ – ul. Zagłoby, Kordeckiego, Wołodajowskiej;

5⁰⁰ – ul. Osiniecka, Ketlinga, Strachowicka;

6⁰⁰ – ul. Objazdowa, Nowe Osiedle na Nowych Żernikach, pozostałe ulice;

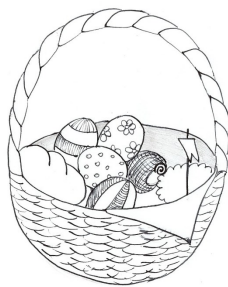
Możliwość spowiedzi przez całą noc

W Wielki Piątek obowiązuje post ścisły – wstrzeżliwość od pokarmów mięsnych i ograniczenie posiłków.

Wielka Sobota 4 kwietnia 2026

7⁰⁰ – Ciemna Jutrznia

Poświęcenie pokarmów

w Wieczerniku

o godz. 10⁰⁰, 10³⁰, 11⁰⁰, 11³⁰, 12⁰⁰, 12³⁰, 13⁰⁰, 13³⁰, 14⁰⁰

przy ul. Konińskiej
(działka pod budowę Kościoła)
godz. 11⁰⁰, 12⁰⁰

przy ul. Trójkątnej
godz. 11³⁰

15⁰⁰ – Koronka do Miłosierdzia Bożego

16⁰⁰ – Liturgia Wigilii Paschalnej dla dzieci

20⁰⁰ – Liturgia Wigilii Paschalnej dla wszystkich (przynosimy świece)

Niedziela Zmartwychwstania Pańskiego 5 kwietnia 2026

6⁰⁰ – Rzurekcja

9⁰⁰ – Msza święta

10⁰⁰ – Msza święta

11⁰⁰ – Msza święta

12⁰⁰ – Msza święta

18⁰⁰ – Msza święta

Poniedziałek Wielkanocny 6 kwietnia 2026

Msze św. w porządku niedzielnym

o godz. 8⁰⁰, 9⁰⁰, 10⁰⁰, 11⁰⁰, 12⁰⁰, 18⁰⁰, 20⁰⁰.

PIEŚŃ SŁONECZNA

„Pieśń słoneczna”, zwana także „Pochwałą stworzenia” to liryczny kantyk religijny z XIII wieku, najstarszy zabytek poezji w języku włoskim (*volgare*), modlitwa autorstwa św. Franciszka z Asyżu. Franciszek podkreśla, że świat nie jest miejscem złym, ale dziełem dobroci Stworzyciela, które uważa za piękne.

Najwyższy, wszechmocny i dobry Panie,
Twoje są uwielbienie, chwała, cześć i wszelkie błogosławieństwo.

Tylko Tobie, o Najwyższy, one przynależą,

I żaden śmiertelnik nie jest godzien wymieniać Twojego imienia.

Pochwalony bądź, mój Panie, ze wszystkimi Twymi stworzeniami,
nade wszystko z panem bratem Słońcem,
bo jest on lampą dnia i nim rozświecisz naszą drogę.

Jakże on piękny, promieniejący i pełen blasku.

O Tobie, o Najwyższy, daje nam wyobrażenie.

Pochwalony bądź, mój Panie, przez siostrę Księżyc i gwiazdy:
stworzyłeś je na niebie, jasne, cenne i piękne.

Pochwalony bądź, mój Panie, przez brata Wiatr
i przez powietrze, słońce, spiekotę i każdą pogodę,
którymi wspierasz wszystkie Twe stworzenia.

Pochwalony bądź, mój Panie, przez siostrę Wodę,
która jest bardzo użyteczna, i pokorna, i czysta.

Pochwalony bądź, mój Panie, przez brata Ogień,
który rozświecła mroki nocy:

piękny on, radosny, nieprzejednany i silny.

Pochwalony bądź, mój Panie, przez matkę naszą Ziemię,
która nas żywi i utrzymuje,

wydając wszelki owoc, barwne kwiaty i zioła.

Pochwalony bądź, mój Panie, przez tych, którzy
z miłości do Ciebie przebaczą,
znosząc chorobę i niepowodzenia.

Błogosławieni, którzy zniosą je w pokoju,

bo przez Ciebie, o Najwyższy, zostaną nagrodzeni.

Pochwalony bądź, mój Panie, przez siostrę naszą Śmierć cielesną,

przed którą nikt z żyjących ująć nie może:

biada umierającym w grzechu ciężkim;

błogosławieni, których zastaniesz, pełniących Twą
najświętszą wolę,

śmierć druga nie uczyni im żadnej szkody.

Chwalcie i błogosławcie mojego Pana i dzięki Mu
składajcie,

służcie mu w wielkiej pokorze.

Święty Franciszek z Asyżu

Św. Franciszek z Asyżu, obraz Małgorzaty Wrochnej
CC BY-SA 4.0, Wikipedia

CUD EUCHARYSTYCZNY

Przyjmując Komunię świętą najważniejsza jest nasza wiara, że pod postacią chleba ukryte jest Ciało Chrystusa.

Przytoczę tu pewną historię. Pewien mnich bazylianin zwątpił w prawdziwą obecność Pana w Eucharystii. Nie mógł zmusić się do wiary, że podczas słów konsekracji wypowiedzianych przez niego nad chlebem i winem stawały się Ciałem i Krwią Chrystusa. Ponieważ jednak był oddanym księdzem, celebrował ten sakrament zgodnie z nauką Kościoła i błagał Boga, by zwańczył jego zwątpienie.

Pewnego dnia podczas ofiarowania, kiedy wypowiadał słowa konsekracji, chleb dosłownie przemienił się w Ciało i wino w Krew. Początkowo mnich był zszokowany tym, co zobaczył. Później kiedy już się opanował, wezwał wszystkich zebranych, aby podeszli i sami zobaczyli, co Pan sprawił.

Mnich zmieszał się i przeraził przez to niezwykle wydarzenie tak, że trwał jakby w ekstazie przez dłuższy czas, ale w końcu jego przerażenie ustąpiło duchowemu szczęściu, które wypełniło jego duszę. Anonimowy kronikarz opisuje, że odwrócił swoją twarz zalaną łzami i wykrzyknął do zgromadzonych:

„O szczęśliwi przyjaciele, którym nasz błogosławiony Pan ujawnił się w tym Najświętszym Sakramencie, ażeby sobie objawić przed wami i przed moim własnym niedowierzaniem. Pojdźcie, bracia, i spojrzcie na naszego Boga,

który przybył do nas. Oto Ciało i Krew naszego ukochanego Chrystusa”.

Przemienione substancje nie zostały spożyte. Chleb, który stał się Ciałem i wino, przemienione w Krew włożono do pojemnika z kości słoniowej. Działo się to wszystko około roku 700 w Lanciano.

Cud został zatwierdzony 17 lutego 1574 r. przez biskupa Lanciano Rodrigueza Gaspere, a następnie potwierdzili go następnymi biskupi.

W 1713 r. jako relikwie umieszczono je w zdobnej srebrnej monstrancji z kielichem, w której zachowały się do dziś i są przechowywane w kościele św. Franciszka w Lanciano.

Wiele lat później Kościół, chcąc upewnić się co do prawdziwości tych substancji, poprosił naukowców o ich zbadanie. W 1970 r. grupa specjalistów z zakresu medycyny zebrała się, żeby rozpocząć badanie. Ich przewodni-

czącym był prof. Odoardo Linoli – specjalista anatomii, histopatologii, chemii i mikroskopii klinicznej. Początkowo był bardzo sceptycznie nastawiony, ale po badaniach wysłał pierwszą wiadomość do przeora klasztoru. Był to telegram o treści: „Na początku było słowo. A słowo ciałem się stało”.

Prof. Linoli w raporcie końcowym napisał „Fragment Ciała jest przekrojem serca i jest to absolutnie widoczne, że mamy do czynienia z prawą i lewą komorą sercową”.

Naukowcy zbadali również grudki i stwierdzili, że są skrzepami ludzkiej krwi, w jej normalnym składzie chemicznym, grupy AB, grupy rzadkiej w Europie, o wiele częstszej w Palestynie i Izraelu.

„Jest to ta sama grupa krwi co Człowieka z świętego Całunu z Turynu i to jest szczególnie, ponieważ jest raczej charakterystyczna dla człowieka urodzonego i żyjącego na Środkowym Wschodzie” – stwierdził prof. Linoli.

Cud Eucharystyczny z Lanciano jest odpowiedzią Boga na wołanie człowieka, pragnącego głębszej wiary. Bo wiara jest darem, który rośnie razem z potrzebą ludzkiego serca. W Lanciano Jezus Chrystus odpowiedział na tę potrzebę otaczając hostię na ołtarzu własnym, cielesnym sercem a wino zamieniając w swoją ludzką krew. Niepojęta jest hojność Boga.

Grzegorz Kowalewski

Relikwiarz w Lanciano, Wikipedia, domena publiczna

BRAMA POKOJU I UKOJENIA

Jest taki pokój, który nie zależy od świata. To pokój dany przez Boga – delikatny, głęboki, trwały. W nim znajduje się prawdziwy odpoczynek.

„Tam, gdzie nie ma nadziei, tam nie ma pokoju; tam, gdzie jest nadzieja, tam jest światło”.

~ św. Jan od Krzyża

Przez bramę Pokoju najpewniej przejdziemy korzystając z Darów Ducha Świętego, którymi są: mądrość, rozum, rada, męstwo, umiejętność, pobożność i bojaźń Boża. Czy rzeczywiście w naszych codziennych wyborach i decyzjach korzystamy z tych darów, to pokaże nam stan naszego ducha. Jeśli to owoce działania Ducha Świętego, to naszym udziałem będzie: miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność i opanowanie (Gal 5, 22-23). Współczesny świat wierzy, że szczę-

ście człowieka zależy od posiadanej władzy, młodości, urody, bogactwa – rzeczy przemijających, które nie są nam dane na zawsze. To droga, która nie wiedzie do uzyskania wewnętrznego pokoju, ale do rozczarowań: ciało się starzeje, ma swoje ograniczenia i zawodzi, kiedy przychodzą trudne doświadczenia: choroby, niedogodności, kłopoty, starość, śmierć... Ani nie nasyci nas żadne bogactwo, bo dobra tego świata też należą do ich Stwórcy. Tylko Bóg, który nas stworzył, może zaspokoić nasze pragnienie miłości, bycia spełnionym. I nie można tej miłości kupić, ani wymodlić. Trzeba tę prawdę przyjąć – uwierzyć.

Święty Augustyn powiedział: „Niespokojne jest serce człowieka, dopóki nie spocznie w Bogu”. Jak postępować, aby doświadczyć wewnętrznego pokoju – pogody ducha, pięknie opisał Maks Ehrmann w 1927 roku, w poemacie znanym jako *Desiderata*: „Kroc spokojnie wśród zgiełku i pośpiechu – pamiętaj jaki pokój może być w ciszy. Tak dalece jak to możliwe nie wyrzekaj się siebie, bądź w dobrych stosunkach z innymi ludźmi. Prawdę swą głoś spokojnie i jasno, słuchaj też tego co mówią inni, nawet głupcy i ignoranci, oni też mają swoją opowieść. Jeśli porównujesz się z innymi możesz stać się próżny lub zgorzkniały, albowiem zawsze będą lepsi i gorsi od ciebie. Ciesz się zarówno swymi osiągnięciami jak i planami. Wykonuj z sercem swą pracę, jakakolwiek by była skromna. Jest ona trwałą war-

Albowiem ja wiem, jakie myśli mam o was – mówi Pan – myśli o pokoju, a nie o niedoli, by dać wam przyszłość i natchnąć nadzieją.

Jr 29, 11

tością w zmiennych kolejach losu. Zachowaj ostrożność w swych przedsięwzięciach – świat bowiem pełen jest oszustwa. Lecz niech ci to nie przesłania prawdziwej cnoty, wielu ludzi dąży do wzniosłych ideałów i wszędzie życie pełne jest heroizmu. Bądź sobą, a zwłaszcza nie zwalczaj uczuć: nie bądź cyniczny wobec miłości, albowiem w obliczu wszelkiej oschłości i rozczarowań jest ona wieczna jak trawa. Przyjmij pogodnie to co lata niosą, bez goryczy wyrzekając się przymiotów młodości. Rozwijaj siłę ducha by w nagłym nieszczęściu mogła być tarczą dla ciebie. Lecz nie dręcz się tworamami wyobraźni. Wiele obaw rodzi się ze znużenia i samotności. Jesteś dzieckiem wszechświata, nie mniej niż gwiazdy i drzewa, masz prawo być tutaj i czy jest to dla ciebie jasne czy nie, nie wątp, że wszechświat jest taki jaki być powinien. Tak więc bądź w pokoju z Bogiem, cokolwiek myślisz i czymkolwiek się zajmujesz, i jakiegokolwiek są twe pra-

Duchowe wezwanie

Dziś przechodzimy przez Bramę Pokoju i Ukojenia. To nie świat musi się zmienić, byśmy zaznali pokoju, to my możemy wejść w przestrzeń ciszy, gdzie On już czeka. Złóżmy niepokoje w Jego dłoniach i pozwólmy sobie odpocząć.

gnienia: w zgiełku ulicznym, czy w zamęcie życia, zachowaj pokój ze swą duszą. Z całym

swym zakłamaniami, znojem i rozwianymi marzeniami ciągle jeszcze ten świat jest pięk-

ny. Bądź uważny, staraj się być szczęśliwy”.

Grażyna Graczyk-Zołotajkin

RACHUNEK SUMIENIA

- » Podziękuj Bogu za wszystko, co dziś dobrego wydarzyło się w Twoim życiu.
- » Jakie dziś jest moje serce spokojne, czy niespokojne?
- » Co najczęściej odbiera mi pokój wewnętrzny?
- » Czy potrafię rozpoznać, kiedy działam z lęku, a kiedy z zaufania?
- » W czym lub w kim oraz w jaki sposób szukam pokoju?
- » Czy pozwalam Bogu uciszać moje burze – jak uczniowie w łodzi na jeziorze (por. Mk 4, 35-41)?
- » Czy naprawdę wierzę, że prawdziwy pokój pochodzi tylko od Jezusa?
- » Czy zapraszam Jezusa do mojego codziennego życiowego niepokoju?
- » Czy pozwalam Mu mówić do mojego serca: *Pokój wam?*
- » Jakie słowa Jezusa ostatnio przyniosły mi ukojenie?
- » Czy w moim sercu jest jakaś zadra, rana nieprzynosząca przebaczenia, która odbiera mi pokój?
- » Czy noszę w sobie jakieś stare rany? Czy próbuję i pragnę oddać je Bogu, aby w swoim miłosierdziu dotknął je swoją czułością i zabliznił?
- » Czy potrafię przebaczyć sobie – i pozwolić Bogu przynieść uzdrowienie tam, gdzie boli?
- » Czy niosę pokój innym – przez słowa, obecność, gesty, czyny, ciszę?
- » Jak mogę dziś stać się narzędziem pokoju tam, gdzie panuje niepokój?
- » Czy ufam z nadzieją, że pokój Boży będzie strzec mojego serca (Flp 4, 6-7)?

Elżbieta Hoffmann-Guzik

Prośba o prowadzenie

Panie, przeprowadź mnie dziś przez Bramę Pokoju i uczynij moją duszę miejscem, gdzie zamieszkuje Twój pokój.

TRIDUUM PASCHALNE

Triduum Paschalne to obchód liturgiczny w Kościele rzymskim rozpoczynający się w Wielki Czwartek wieczorem, a kończący się nieszporami Niedzieli Zmartwychwstania Pańskiego. Sięga korzeniami V w. – już św. Augustyn pisał o „najświętszym Triduum ukrzyżowanego, pogrzebanego i wskrzeszonego” Chrystusa.

Nazwa Triduum pochodzi z języka łacińskiego i oznacza „trzy dni”, chociaż w praktyce może wydawać się, że Triduum Paschalne trwa 4 dni i składa się z Wielkiego Czwartku, Wielkiego Piątku, Wielkiej Soboty i Niedzieli Zmartwychwstania. Rozbieżność ta wynika z faktu, że obchód niedzieli i uroczystości rozpoczyna się w Kościele wieczorem dnia poprzedniego. Zatem Triduum Paschalne rozpoczyna się wieczorem w Wielki Czwartek, czyli w wigilię Wielkiego Piątku. Potem jest Sobota, która zaczyna się wieczorem w Piątek, i Niedziela, która zaczyna się w sobotni wieczór. W takim razie liturgia zajmuje, zgodnie z nazwą, 3 dni, przy czym te trzy dni stanowią jeden wspólny obchód liturgiczny; żadna z liturgii tych dni nie kończy się błogosławieństwem czy rozesłaniem.

Z kolei drugi człon nazwy – Paschalne – wywodzi się od hebrajskiego słowa *pesach*, które oznacza „przejście” i w chrześcijaństwie odnosi się do przejścia człowieka ze stanu grzechu do stanu odkupienia; przejścia Jezusa z tego świata do Ojca oraz prawdziwego i ostatecznego przejścia od śmierci do życia, które to dokonało się przez ofiarę Chrystusa na krzyżu.

PRZYJAŹŃ PONAD JEDNOSTKĘ

Każdy ma w swoim życiu kogoś niezwykle bliskiego, choć nie jest to członek rodziny. Wówczas mówi się o przyjaźni z kimś. Nasze ludzkie relacje są odbiciem Bożej miłości, a zatem skoro jesteśmy w stanie miłować jednego, to powinniśmy potrafić też wielu. W Katolickiej Nauce Społecznej proponuje się właśnie taki model społeczeństwa, w którym relacje określa przyjaźń społeczna.

W tradycji filozoficznej idei przyjaźni należy doszukiwać się u Arystotelesa, który w dziele *Etyka nikomachejska*, przedstawił pogląd, że przyjaźń jednostkowa jest filarem tworzenia społeczeństwa. Jednakże wobec piękna tej idei, rzeczywistość okazuje się zgoła odmienna. Obecnie bardzo często relacje opierają się o zawiść, wspólnotę wrogów czy w niektórych społeczeństwach nawet przez terror. Koncepcja chrześcijańska opiera się jednak nie o zdolności i tendencje ludzkiej natury, ale sięga do korzeni wiary i poczucia wzajemnej odpowiedzialności. Stąd też mówi się w KNS także o „braterstwie” jako zamienniku przyjaźni. Jednakże ów synonim jest o tyle niekomfortowy, że może być wiązany z hasłami rewolucji francuskiej.

Jednak Kościół zupełnie inaczej definiuje tę zasadę. Najprościej rzecz ujmując, tłumaczy się zasadę przyjaźni, tak, iż należy traktować każdego człowieka jako brata i siostrę. I od tych słów zaczyna się encyklika Papieża Franciszka *Fratelli tutti*, gdzie już na progu niweluje możliwość stawiania granic dla miłości.

Dlaczego ta prosta zasada jest tak ważna? Opisuję ją w tym odcinku *Akademii*, gdyż jest niejako podsumowaniem poprzednich zagadnień,

których wprowadzenie wymaga przełamania siebie i swojej wygody, na rzecz innych. Braterstwo społeczne to podwalina pod zrozumienie innych wskazań, gdyż bez miłości do drugiej osoby, ciężko okazać jej pomoc, wesprzeć czy dążyć do pokoju. W społeczeństwie, czy w jakiejś mniejszej grupie, gdzie panuje wzajemne zaufanie i życzliwość, wzmagają to rozwój i uwalnia potencjał każdej jednostki. Co ciekawe o ile w przypadku szczerej i głębokiej przyjaźni, zazwyczaj musi panować zgodność myśli i idei. Przyjaźń społeczna może realizować się także w grupie o odmiennych poglądach, gdyż nie jest to społeczność na tyle zjednoczona, aby wystąpiła swego rodzaju unifikacja, lecz raczej kultura przyjaźni przez cel i poszanowanie dobra wspólnego. Benedykt XVI w encyklice *Caritas in Veritate* kła-

dzie ogromny nacisk na wymiar lokalny przyjaźni społecznej. Już sam tytuł wskazuje na prawdę i miłość ofiarniczą. W społeczeństwie chodzi o coś znacznie więcej niż kontrakt formalny-prawny czy oparty o prostą ekonomię, ale o rzeczywistą miłość, zdolną do poświęceń w duchu bezinteresowności. Co więcej, papież podkreśla, że takie podejście winno przenikać także na rynki gospodarcze, gdzie wciąż panuje deficyt przyjaźni.

Obecnie wciąż potrzeba odświeżania tej myśli, gdyż żyjemy w świecie niezwykle spolaryzowanym. Doświadczenie świątecznych posiłków zakończonych awanturą na tle politycznym ma zdecydowana większość społeczeństwa.

Młodszy nie rozumieją starszych i *vice versa*. Trzeba też podkreślić, że w naszym kraju jest bez wątpienia „drobna” wojna domowa, dlatego trzeba krzewić miłość i pokój w sercach i społeczeństwie. Wielokrotnie jako naród w ostatnim czasie pięknie się jednoczyliśmy i daliśmy przykład światu, co to przyjaźń społeczna w praktyce. A jednak szybko udaje się nam zatracić tę moc wspólnoty całego narodu dla budowania dobra wspólnego w Ojczyźnie.

kl. Krzysztof Niemczyk

ZMIANY GRANIC W EUROPIE W XIX I XX W.

Dziś w Europie istnieje kilkadziesiąt państw. Niektóre funkcjonują ponad tysiąc lat (np. Niemcy, Francja, Polska, Czechy, Węgry, Dania). Przez wieki funkcjonowało kilkanaście, z których tylko kilka odgrywało ważną rolę i decydowało o losach naszego kontynentu, a nawet świata (Wielka Brytania, Francja, Prusy, Austria, Rosja). Porównując mapę Europy z początku XIX w. ze współczesnym stanem granic naszego kontynentu, zauważymy nie tylko różnicę w liczbie istniejących państw, ale też liczne zmiany przebiegu granic.

Sytuacja zaczęła się zmieniać od XIX wieku. Zmieniła się świadomość mieszkańców Europy. Wzrost poziomu edukacji przyczynił się do poszerzenia wiedzy o przeszłości, pojawiła się nowa ideologia – nacjonalizm, a na jej bazie ruchy narodowe, które za cel stawiały zbudowanie nowoczesnego narodu z własną organizacją polityczną, czyli państwem.

W 1830 r. wskutek powstania antytureckiego, na niepodległość wybili się **Grecy** (Herb Grecji powyżej), po ponad

dwóch tysiącach lat braku własnej państwowości.

W tym samym roku powstała **Belgia** (herb Belgii poniżej) uzyskując niezależ-

ność od Królestwa Zjednoczonych Niderlandów. Istniały królestwa czy księstwa niemieckie, ale nie było jednego, zjednoczonego państwa. Podobna sytuacja była na Półwyspie Apenińskim. Dlatego czasem używano określenia, że Niemcy i Włochy to pojęcia geograficzne. W II połowie XIX rozpoczęły się procesy zjednoczeniowe, które zwińczyło powstanie **Cesarstwa Niemieckiego** (decydującą rolę w tym procesie odegrały Prusy) i **Królestwa Włoch** (w tym przypadku czynnikiem sprawczym było Królestwo Sardynii). Dynamiczna sytuacja była na Bałkanach. Ten region opanowali już w XIV w. Turcy. W XIX w. państwo to nazywano „chorym człowiekiem Europy”, ze względu na anachroniczny w tym już czasie system władzy absolutnej i feudalną gospodarkę. Sytuację wykorzy-

stywały bałkańskie narody, ale także mocarstwa europejskie.

Po zwycięskiej dla Rosji wojnie z Turcją i traktacie zawartym w San Stefano powstały takie państwa jak **Serbia, Bułgaria, Rumunia, Czarnogóra**. W 1913 w trakcie wojen bałkańskich pojawiło się nowe państwo – **Albania**. Jednym ze skutków I wojny światowej był upadek Cesarstw: Niemieckiego, Austro-Węgierskiego, Rosyjskiego. Niemcy stracili tereny na rzecz Polski, Francji, Litwy, Danii.

Powojenny chaos oraz determinacja narodów umożliwiła stworzenia własnych państw przez **Czechów i Słowaków, Finów, Estończyków, Litwinów, Łotyszy, Polaków**. Powstały też **Austria i Węgry**. Te ostatnie, z uwagi że były w czasie wojny sojusznikiem Niemiec, okrojono z 2/3 przedwojennego terytorium, które przejęły Czechosłowacja, Austria, Rumunia oraz nowopowstałe państwo, **Królestwo SHS** (późniejsza nazwa to Jugosławia, poniżej herb tego królestwa), czyli wspólne państwo Serbów,

Chorwatów i Słowenów. Na wschodzie Europy bolszewicy utworzyli **ZSRR**.

Po okresie względnego spokoju w latach trzydziestych napięcie polityczne wzrosło. Adolf Hitler stał na stanowisku zjednoczenia wszystkich Niemców w jednym kraju. W efekcie w 1938 r. do III Rzeszy przyłączono Austrię. Następnie następowało stopniowe rozczłonkowanie Czechosłowacji. Najpierw za zgodą Zachodu Niemcy przejęli Kraj Sudecki, czyli terytorium naszego południowego sąsiada, zamieszkałe w większości przez Niemców. Wykorzystując powstałą sytuację polityczną, Polska przyłączyła Zaolzie, terytorium zamieszkałe przez Polaków, które Czesi zajęli zbrojnie w 1919 r. Natomiast wschodnią część, Ruś Zakarpacką oraz południową Słowacją przejęły Węgry, w ramach umowy zwanej „pierwszym arbitrażem wiedeńskim”. Na początku 1939 r. Czechosłowacja ostatecznie się rozpadła. Powstał Protektorat Czech i Moraw, będący częścią Niemiec oraz niepodległa **Słowacja**. W tym też czasie do III Rzeszy przyłączono Kłajpedę, bałtycki port należący wcześniej do Litwy.

II wojna światowa to czas zmian terytorialnych dokonanych nie tylko przez Niemcy i ZSRR.

III Rzesza okupowała Polskę, część Francji, Belgię, Holandię, Danię, Norwegię, Grecję. ZSRR, po 17 września 1939 r. zajął połowę terytorium Polski, a po agresji na Finlandię, oderwał od niej kilkanaście procent jej powierzchni. Następnie zajął Estonię, Litwę, Łotwę oraz zmusił Rumunię do oddania mu Besarabii, czyli dzisiejszej Mołdawii. W 1940 r. miał miejsce „drugi arbitraż wiedeński”, w wyniku którego Rumunia odstąpiła Węgrom północne tereny Siedmiogrodu oraz część Marmaroszu i Krisz-

any. Po II wojnie światowej wszystkie tereny powróciły do Rumunii zgodnie z postanowieniami traktatu paryskiego z 1947 roku.

W 1941 r. Jugosławia została podzielona między Niemcy, Włochy, Węgry i Bułgarię, jednocześnie powstały marionetkowe państwa: Chorwacja pod rządami ustaszów i kolaborująca z Niemcami Serbia.

Po zakończeniu II wojny światowej Niemcy i Austria zostały podzielone na cztery strefy okupacyjne: amerykańską, brytyjską, francuską i radziecką. Ostatecznie w 1949 r. powstała **Republika Federalna Niemiec** oraz komunistyczna **Niemiecka Republika Demokratyczna** (na fot. obok — mur berliński, symbol podziału Niemiec). W 1955 r. skończyła się okupacja Austrii. Polska straciła Kresy Wschodnie na rzecz ZSRR, natomiast uzyskała tereny na zachodzie i północy (m.in. Pomorze Szczecińskie, Dolny Śląsk, część Prus Wschodnich). Czechosłowacja została odtworzona, ale bez Rusi Zakarpackiej, którą przejął ZSRR. Jugosławia została zjednoczona pod komunistycznymi rządami Josipa Broz Tito. Finlandia utrzymała niepodległość, ale musiała oddać ZSRR dodatkowe terytoria i płacić reparacje wojenne. Węgry powróciły do granic z 1938 r.

Następne zmiany terytorialne zapoczątkowała „Jesień Narodów” (1989), czyli koniec władzy komunistów w naszej części Europy oraz ostateczny rozpad ZSRR (1991). Niepodległymi stały się: **Estonia, Łotwa, Litwa, Białoruś, Ukraina, Mołdawia, Armenia, Azerbejdżan, Gruzja, Rosja**. W 1993 r. miał miejsce „aksamitny rozwód”, czyli

bezkonfliktowy podział Czechosłowacji na Czechy i Słowację. Na Bałkanach rozpadła się Jugosławia. W odróżnieniu od końca ZSRR, w Jugosławii wybuchł ciąg wojen, w wyniku których ostatecznie powstały **Słowenia, Chorwacja, Bośnia i Hercegowina, Macedonia** oraz **Związkowa Republika Jugosławii**, którą tworzyły Serbia i Czarnogóra.

W 2006 r. w **Czarnogórze** odbyło się referendum, w którym większość mieszkańców opowiedziała się za niepodległością. W Kosowie, które było częścią Serbii, 90% mieszkańców było Albańczykami. Od lat dziewięćdziesiątych narastał konflikt wewnętrzny, w którym Albańczycy czuli się krzywdzeni (ograniczenia edukacji w języku albańskim, pozbawianie ich miejsc pracy) przez władze serbskie. W 1996 r. swoje działania rozpoczęła Armia Wyzwolenia Kosowa (UÇK), prowadząca działania o charakterze zbrojnym na terenie całej prowincji. Na pomoc serbskiej policji przysłała regularna armia jugosłowiańska, przeprowadzając szeroko zakrojoną akcję zbrojną, wymierzoną w UÇK. Przez Kosowo przeszła fala czystek etnicznych dokonywanych przez Serbów na Albańczykach. W efekcie do konfliktu włączyło się NATO, które chcąc zmusić prezydenta Jugosławii Slobodana Miloševicia do zaprzestania zbrodni w Kosowie, wycofania z prowincji jednostek wojskowych oraz umożliwienia wprowadzenia do niej lekko uzbrojonych międzynarodowych sił pokojowych, rozpoczęło trzymiesięczne naloty bombowe na Jugosławię i jej armię w Kosowie. Należy zaznaczyć, że w wyniku czystek ginęli również Serbowie. Po kilku latach, w 2008 r., ukształtowa-

ło się nowe państwo – **Kosowo**, które w Europie (i nie tylko) nie jest przez wszystkich uznawane.

Istnieją też w Europie *quasi*państwa, czyli **państwa nieuznawane** (jednostki geopolityczne, które pomimo braku uznania na arenie międzynarodowej, lub z minimalnym uznaniem, kontrolują określone terytorium). Są to: **Nadniestrze, Abchazja, Osetia Południowa, Cypr Północny**. Pierwsze trzy powstały w wyniku działań polityczno-militarnych Rosji w celu osłabienia Mołdawii i Gruzji, czyli państw, które powstały po rozpadzie ZSRR i mają europejskie aspiracje. Cypr Północny powstał po poważnym konflikcie między ludnością grecką i turecką zamieszkującą wyspę. W 1974 r. będący w opozycji zwolennicy przyłączenia Cypru do Grecji obalili rząd,

zamordowali kilkuset Turków i prorządowych Greków.

W odpowiedzi armia turecka dokonała inwazji i zajęła północną część wyspy. Kilka lat później proklamowano Turecką Republikę Północnego Cypru, ogłaszając jednocześnie jej niepodległość.

Choć jedną z zasad stosunków międzynarodowych jest prawo narodów do samostanowienia, istnieją nacje, którym nie udało się wybić na niepodległość. Pod koniec wieku XX. **Czeczeńcy** próbowali oderwać się od Rosji i uzyskać niepodległość. Jednak po dwóch wojnach, zabiciu ok. 200 tys. Czeceńców, zamordowaniu przez Rosjan wszystkich ważniejszych przywódców, próba nie powiodła się. W 2015 w **Katalonii**, posiadającej autonomię w ramach państwa hiszpańskiego, lokalny parlament uchwalił

deklarację niepodległości. Jednocześnie zapowiedziano „demokratyczne, systematyczne i pokojowe odłączenie się od państwa hiszpańskiego”, czyli proklamowanie republiki. Spowodowało to reakcję hiszpańskiego rządu centralnego, który zdecydował się uwięzić katalońskich przywódców i znieść autonomię Katalonii.

Zmiany granic zawsze oznaczały dla milionów ludzi konieczność dostosowania się do nowych realiów politycznych i administracyjnych. W wielu regionach granice nie pokrywały się z podziałami etnicznymi, co prowadziło do napięć i migracji ludności.

PZ

ŚWIĘTYMI BĄDŹCIE

Kącik nie tylko dla dzieci

Św. Krystyna z Bolseny (? – 303)

To dopiero nastolatka z charakterem! Miała dwanaście lat, kiedy jej ojciec, namiestnik Bolseny – miejscowości położonej na Półwyspie Apenińskim – odkrył, że jest chrześcijanką. Nie byłoby w tym nic takiego, gdyby nie fakt, że rzecz miała miejsce za panowania rzymskiego cesarza Dioklecjana, wielkiego okrutnika, a tata-namiestnik, który był poganinem, służył mu z nadzwyczajną gorliwością. Szybko też sam zasłynął z wyjątkowego okrucieństwa w stosunku do wyznawców Chrystusa.

Krystyna była kiedyś świadkiem egzekucji, wykonywanej z jego rozkazu. Poruszona do głębi heroiczną postawą skazańców, zapragnęła poznać ich wiarę. Pomogła jej w tym zaufana opiekunka. Co działo się w pałacu namiestnika, kiedy sprawa wyszła na jaw? Ojciec najpierw uwięził Krystynę w domu. Nielekko mu było

wydawać własną córkę na śmierć. Kiedy jednak ta oporna córka nie wyrzekła się wiary, mało tego, rozbiła złote figurki pogańskich bożków, a własne kosztowności i stroje rozdała ubogim, sam zaprowadził ją do więzienia. Tam poddano ją okrutnym torturom. Na koniec została przywiązana do słupa i przestrelona strzałami łuczników. Straszne? Pewnie.

Ale posłuchaj, co wydarzyło się w tym samym miejscu, czyli w miejscu męczeństwa Krystyny, blisko tysiąc lat później, bo w roku 1263.

Było tak: Pewien włoski ksiądz, któremu trudno było jakoś uwierzyć w obecność Jezusa w Najświętszej Eucharystii, postanowił udać się do Rzymu i tam, przy grobie świętych Piotra i Pawła, uprosić sobie tę łaskę. Klęczał, modlił się i – nic. Kiedy jednak w drodze powrotnej zatrzymał się w Bolsenie, by odprawić

tam Mszę Świętą, zdarzył się – uwaga – Cud Eucharystyczny, który rozwił wszelkie jego wątpliwości. Oto Hostia, którą trzymał w rękach, zaczęła nagle podczas Przeistoczenia krwawić, i była to – krew Chrystusa! Wtedy przypomniał sobie Krystynę, jej wielką wiarę i krwawą ofiarę, jaką złożyła Bogu z własnego życia.

***

Ktoś powiedział słusznie, że „Eucharystia to pokarm nadziei, a nie zaspokojonego brzucha”. Dlaczego tak powiedział? Ponieważ pokarm ten nie ma nic wspólnego z naszymi ziemskimi nadziejami na życie w luksusie, bycie sławnym czy oddawanie się przyjemnościom, lecz jest nadzieją na życie wieczne. Też znasz to powiedzenie? Więc – przekaz innym!

*Opowiadanie pochodzi z książki
Ewy Skarżyńskiej
„Co się w niebie święci”*

Rozwiązanie zadania – hasło – należy napisać na kuponie i do 17 kwietnia wrzucić do skrzynki. Skrzynka na rozwiązania będzie wystawiona na stoliku po Mszy Świętej na godzinę 11⁰⁰ a w innym terminie w zakrystii. Można także wysłać rozwiązanie na adres redakcji: **gazetka-dla-wszystkich(at)wp.pl** umieszczając w temacie *Kwietniowa szyfr* (termin: piątek, 17 kwietnia). Losowanie nagród odbędzie się w niedzielę 19 kwietnia, po Mszy Świętej na godzinę 11⁰⁰.

KUPON – Kwietniowy szyfr

.....
imię i nazwisko dziecka, wiek
.....

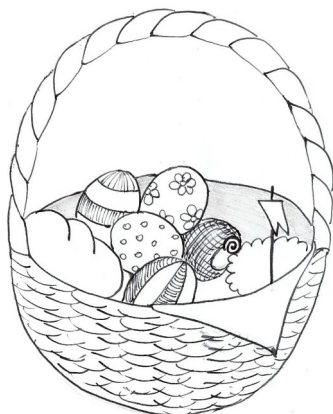
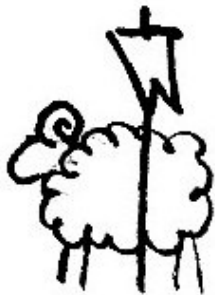
.....
hasło
.....

KWIETNIOWY SZYFR

Zaraz będziemy przeżywać Święta, które głoszą prawdę o naszej wierze. Wielki Tydzień, Triduum Paschalne i Rezurekcję. Pieśni rozważające ból, cierpienie i mękę Jezusa zamienią się w głoszenie wielkiej radości zmartwychwstania. Dziś będziecie mogli rozszyfrować fragment oazowej piosenki. Wystarczy tylko dobrze wyteńczyć wzrok i przetłumaczyć magiczne znaki na litery według zamieszczonego wzoru w tabeli. Jestem ciekawa, czy znasz tę radosną piosenkę? Powodzenia!

opr. Elżbieta Hoffmann-Guzik

A	Ą	B	C	D	E	Ę	F	G	H	I	J	K	L	
☺	↓	☹	†	🐕	👉	↩	💧	⌚	📁	🕸	🎧	✉	♥	
Ł	M	N	O	P	R	S	Ś	T	U	W	Y	Z	Ż	!
↑	🗨	🏆	👉	🕯	🚲	👉	🌀	👉	✈	✂	💣	🔔	🖋	🎵

☺	♥	♥	👉	♥	✈	🎧	☺	🎵						
🔔	🗨	☺	🚲	👉	✂	💣	†	📁	✂	👉	👉	☺	↑	
🕯	☺	🏆	🎵											
☺	♥	♥	👉	♥	✈	🎧	☺	🎵			🏆	👉	✂	👉
🖋	💣	†	🕸	👉		🏆	☺	🗨			🐕	☺	↑	
☺	♥	♥	👉	♥	✈	🎧	☺			🏆	🕸	👉	†	📁
☹	🕸	🎧	↓		🐕	🔔	🕸	🌀						
🐕	🔔	✂	👉	🏆	💣		🏆	🕸	👉	†	📁			
✂	🕸	👉	♥	☹	🕸		†	🕸	↩					
†	☺	↑	💣		🌀	✂	🕸	☺	👉	🎵				
☺	♥	♥	👉	♥	✈	🎧	☺	🎵						

I N T E N C J E   M S Z A L N E

1 kwietnia, Wielka Środa

9⁰⁰ ++ Ryszard Szwaja, Katarzyna i Jerzy Piechówka, Jan i Adam Brzezińscy

18⁰⁰ Nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy

2 kwietnia, Wielki Czwartek

16⁰⁰ + Czesława (k.) Kowalczyk (18 gregorianka)

19⁰⁰ W intencji Kapłanów

3 kwietnia, Wielki Piątek Męki Pańskiej

16⁰⁰ Liturgia Wielkiego Piątku (dla dzieci)

19⁰⁰ Liturgia Wielkiego Piątku

4 kwietnia, Wielka Sobota

16⁰⁰ Liturgia Wigilii Paschalnej (dla dzieci)

20⁰⁰ Liturgia Wigilii Paschalnej – w intencji Parafian

5 kwietnia, Niedziela Zmartwychwstania Pańskiego

6⁰⁰ W intencji Parafian

9⁰⁰ Dziękczynno-błagalna w intencji Bartłomieja z okazji 40 rocznicy urodzin

10⁰⁰ Msza święta zbiorowa

11⁰⁰ W intencji Tymoteusza w 16 rocznicę urodzin z prośbą o opiekę i błogosławieństwo

12⁰⁰ + Władysława (k.) Hreczuch (5 rocznica śmierci)

18⁰⁰ + Czesława (k.) Kowalczyk (19 gregorianka)

6 kwietnia, Poniedziałek w oktawie Zmartwychwstania Pańskiego

8⁰⁰ ++ Tadeusz Świętochowski, Zofia i Roman Mączka, Janina, Józefa (k.), Stanisław Drelichowscy

9⁰⁰ + Marian Huminiak, + z rodziny Huminiak

10⁰⁰ Msza święta zbiorowa

11⁰⁰ + Andrzej Rapacz, ++ z rodziny Rapacz i Krauzowicz

12⁰⁰ W intencji Parafian

18⁰⁰

20⁰⁰ + Czesława (k.) Kowalczyk (20 gregorianka)

7 kwietnia, Wtorek w oktawie Zmartwychwstania Pańskiego

9⁰⁰ O mądre wybory życiowe i szczęśliwe zdanie egzaminów dla Syna

18⁰⁰ + Czesława (k.) Kowalczyk (21 gregorianka)

8 kwietnia, Środa w oktawie Zmartwychwstania Pańskiego

9⁰⁰ 1) + Bożena i Jerzy Helak

2) + Czesława (k.) Kowalczyk (22 gregorianka)

18⁰⁰ Nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy

9 kwietnia, Czwartek w oktawie Zmartwychwstania Pańskiego

9⁰⁰ + Czesława (k.) Kowalczyk (23 gregorianka)

18⁰⁰

10 kwietnia, Piątek w oktawie Zmartwychwstania Pańskiego

9⁰⁰ + Czesława (k.) Kowalczyk (24 gregorianka)

18⁰⁰ Nabożeństwo do św. Wawrzyńca

11 kwietnia, Sobota w oktawie Zmartwychwstania Pańskiego

9⁰⁰ 1) + Antoni, Ewa, Marian Jończyk, ++ z rodzin Jończyk, Machoń, Chada, Olejnik

2) O zdrowie i Boże błogosławieństwo dla Wiesławy (k.) Zaperty

18⁰⁰ W intencji Zuzanny z okazji 15 rocznicy urodzin

12 kwietnia, Niedziela Miłosierdzia Bożego – rozpoczyna się Tydzień Miłosierdzia

8⁰⁰ 1) ++ rodzice: Julia i Michał Malec, ++ z rodzin Malec i Hałaburda

2) ++ Franciszka (k., 17 r. śm), Rozalia, Jan, Kazimierz Paździor, Katarzyna, Kazimierz Marko, ++ z tych rodzin

10⁰⁰ Msza święta zbiorowa

11⁰⁰ + Lesław Latawiec (12 rocznica śmierci), Kazimierz Hreczuch (31 rocznica śmierci); ++ z rodzin Latwiec i Hreczuch

12⁰⁰ + Czesława (k.) Kowalczyk (26 gregorianka)

18⁰⁰ + Zygmunt Chrobak, ++ rodzice, teściowie i brat Marian

20⁰⁰ O Boże błogosławieństwo dla Emilii, światło Ducha Świętego i pomyślne zdanie egzaminów

13 kwietnia, poniedziałek – Dzień Pamięci Ofiar Zdrodni Katyńskiej

9⁰⁰

18⁰⁰ + Czesława (k.) Kowalczyk (27 gregorianka)

14 kwietnia, wtorek – Święto Chrztu Polski

9⁰⁰ + Czesława (k.) Kowalczyk (28 gregorianka)

18⁰⁰ O Boże błogosławieństwo dla dzieci i dzieci chrzestnych

15 kwietnia, środa

9⁰⁰ + Czesława (k.) Kowalczyk (29 gregorianka)

18⁰⁰ Nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy

Nabożeństwo ku czci
św. Wawrzyńca
10 kwietnia, piątek

16 kwietnia, czwartek

9⁰⁰ + Czesława (k.) Kowalczyk (30 gregorianka)

18⁰⁰ + Maria Kruck (1 gregorianka)

17 kwietnia, piątek

9⁰⁰ + Maria Kruck (2 gregorianka)

18⁰⁰ Dziękczynno-błagalna w kolejną rocznicę ślubu

18 kwietnia, sobota

9⁰⁰ + Maria Kruck (3 gregorianka)

18⁰⁰ + Czesława (k.) Kowalczyk (intencja od rodzin Lach i Kołodziej)

19 kwietnia, 3. Niedziela Wielkanocna – Niedziela Biblijna

8⁰⁰ ++ rodzice: Stanisława (k.) i Waław Hałaburda, ++ z rodzin: Hałaburda i Malec

10⁰⁰ Msza święta zbiorowa

11⁰⁰ W intencji Łucji i Benedykta z okazji urodzin. O Boże błogosławieństwo i opiekę Matki Bożej

12⁰⁰ W intencji Parafian

18⁰⁰ ++ Teresa i Tadeusz Bober i Gosk

20⁰⁰ + Maria Kruck (4 gregorianka)

20 kwietnia, poniedziałek

9⁰⁰

18⁰⁰ + Maria Kruck (5 gregorianka)

21 kwietnia, wtorek

9⁰⁰ O Boże błogosławieństwo i opiekę Matki Bożej dla Stasia z okazji 4 rocznicy urodzin

18⁰⁰ + Maria Kruck (6 gregorianka)

22 kwietnia, środa

9⁰⁰ + Maria Kruck (7 gregorianka)

18⁰⁰ Nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy

23 kwietnia, czwartek – uroczystość św. Wojciecha, bpa i męczennika, głównego patrona Polski

9⁰⁰ + Maria Kruck (8 gregorianka)

18⁰⁰

24 kwietnia, piątek

9⁰⁰

18⁰⁰ + Maria Kruck (9 gregorianka)

25 kwietnia, sobota – święto św. Marka Ewangelisty

9⁰⁰ + Maria Kruck (10 gregorianka)

18⁰⁰ + Jerzy Będkowski

26 kwietnia, 4. Niedziela Wielkanocna – Niedziela Dobrego Pasterza – Dzień Modlitw o Powołania

8⁰⁰ + Józef, Maria, Marian Matkowski

10⁰⁰ Msza święta zbiorowa

11⁰⁰ W intencji Magdaleny z okazji urodzin z prośbą o opiekę i błogosławieństwo oraz Dary Ducha Świętego dla wszystkich maturzystów

12⁰⁰ W intencji Ewy i Zbigniewa z okazji 40 rocznicy ślubu

18⁰⁰ W intencji Panu Bogu wiadomej

20⁰⁰ + Maria Kruck (11 gregorianka)

27 kwietnia, poniedziałek

9⁰⁰ + Maria Kruck (12 gregorianka)

18⁰⁰ Nabożeństwo do św. Moniki

28 kwietnia, wtorek

9⁰⁰

18⁰⁰ + Maria Kruck (13 gregorianka)

29 kwietnia, środa – święto św. Katarzyny Sienieńskiej, dziewicy i doktora Kościoła, Patronki Europy

9⁰⁰ + Maria Kruck (13 gregorianka)

18⁰⁰ Nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy

30 kwietnia, czwartek

9⁰⁰ + Maria Kruck (14 gregorianka)

18⁰⁰ + Dariusz Sobolewski

**Nabożeństwo Łez
św. Moniki**
27 kwietnia, poniedziałek

**Intencja
Apostolstwa Modlitwy
i Żywego Różańca
w kwietniu**

Za kapłanów w kryzysie

Módlmy się, za kapłanów przeżywających kryzys powołania, aby doświadczyli wspierającej obecności, zrozumienia i modlitwy wspólnoty.

Kancelaria parafialna

czynna w poniedziałki od 16⁰⁰ do 17⁰⁰ oraz w soboty 9⁰⁰-10⁰⁰, w sprawach pilnych – po Mszy Świętej.

Gazeta parafialna do użytku wewnętrznego. Redaguje zespół pod kierunkiem ks. Proboszcza.

Parafia Rzymskokatolicka
pw. św. Wawrzyńca
we Wrocławiu-Żernikach,
ul. Żernicka 249, 54-510 Wrocław
Ks. Proboszcz tel. 602-22-32-22
parafiazerniki(at)op.pl
www.zerniki.archidiecezja.wroc.pl
konto bankowe Parafii
32 1500 1793 1217 9006 0637 0000
Wpłaty z dopiskiem:
„Ofiara na Kościół”

Konto budowy kościoła:
97 1020 5226 0000 6902 0921 1436

Redakcja zastrzega sobie prawo do skracania i korekty tekstów oraz zmiany ich tytułów.

Kontakt z redakcją:
gazetka-dla-wszystkich(at)wp.pl

Okładka: Ikona Zmartwychwstania, Moskwa,
Wikipedia, CC BY 4.0

KRONIKA PARAFIALNA

W ostatnim miesiącu do wspólnoty parafialnej, przez **sakrament Chrztu świętego** został przyjęty:

- Dawid Aleksander Szymański

W ostatnim miesiącu **zmarli**:

- + Janina Paździor
- + Barbara Poźniak
- + Ryszard Madej
- + Tomasz Karpio

Módlmy się o Niebo dla Nich.

Poświęcenie pokarmów w Wielką Sobotę

w Wieczerniku

o godz. 10⁰⁰, 10³⁰, 11⁰⁰, 11³⁰, 12⁰⁰, 12³⁰,
13⁰⁰, 13³⁰, 14⁰⁰

przy ul. Konińskiej

(działka pod budowę Kościoła)

godz. 11⁰⁰, 12⁰⁰

przy ul. Trójkątnej

godz. 11³⁰

